

Na posl. br. St-1889/2024

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stečajni dužnik: ARENA TOWER društvo s ograničenom odgovornošću za usluge u stečaju (ARENA TOWER d.o.o. u stečaju), OIB: 49198891218, Zagreb, Ulica kneza Branimira 71A, kojeg zastupa stečajni upravitelj Mateo Puljić, P.P. 341, Zagreb

Stečajni vjerovnici: 1) PEMO BUSINESS ARENA d.o.o. (ranije LAUREL NEKRETNINE d.o.o.), OIB: 24234822053, Zdihovska cesta 44, Zagreb i

2) LOVORKO MILOŠEVIĆ, OIB: 12405262964, Zagreb, Trnjanska cesta 63, oboje zastupani po Vladimiru Peneziću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva PENEZIĆ I PARTNERI d.o.o., Zagreb, Strojarska 22

PODNEŠAK STEČAJNIH VJEROVNIKA

dvostruko

1. Stečajni vjerovnici PEMO BUSSINES ARENA d.o.o. i Lovorko Milošević se ovim podneskom očituju o podnescima stečajnog upravitelja Matea Puljića od 19.01.2026. i stečajnih vjerovnika zastupanih po punomoćniku Mariu Boniću, odvjetniku iz Zagreba, od 20.01.2026.

Prije svega, i stečajni upravitelj i navedeni stečajni vjerovnici smatraju da PEMO BUSSINES ARENA d.o.o. i Lovorko Milošević nisu stečajni vjerovnici u ovom postupku, nego ih nazivaju javnost, trećim osobama i osobama. Stečajni upravitelj ide i tako daleko da predlaže ukinuti pristup ovom spisu putem e-komunikacije stečajnim vjerovnicima PEMO BUSSINES ARENA d.o.o. i Lovorko Miloševiću, kao i njihovu punomoćniku.

S obzirom da su takvi navodi neutemeljeni u zakonskim propisima i plod su lošeg, odnosno polovičnog poznavanja mjerodavnih propisa, valja podsjetiti na relevantne odredbe tih propisa.

2. Pa krenimo ispočetka, od samih osnova stečajnog postupka. U čl. 137. st. 1. Stečajnog zakona određeno je:

Stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopравnu tražbinu prema njemu.

Nema dvojbe da su PEMO BUSSINES ARENA d.o.o. i Lovorko Milošević osobni vjerovnici stečajnog dužnika (dalje: STEČAJNI VJEROVNICI), obzirom su u ovom stečajnom postupku prijavili svoje tražbine i to po osnovi parničnog troška, koji im je stečajni dužnik prouzročio pokretanjem parnica pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. br. P-1101/2024 i P-1102/2024, a predmetni troškovi nastali su do otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom, tj. do 08.11.2024.

Činjenica je da je stečajni upravitelj osporio ove tražbine STEČAJNIH VJEROVNIKA navodeći da (citirajući): „*Vjerovnik potražuje troškove parničnog postupka u tijeku u kojem nije donesena odluka*“

3. U rješenju naslovljenog suda od 05.03.2025. o utvrđenim i osporenim tražbinama upućeni su STEČAJNI VJEROVNICI da (citirajući): „.....u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke, na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine. Ako stečajni vjerovnik ne pokrene/nastavi parnicu u dodijeljenom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine.“

Oslonom na takvo rješenje stečajnog suda stečajni upravitelj tvrdi da STEČAJNI VJEROVNICI više nisu stečajni vjerovnici zbog toga što (citirajući): „*nisu podnijeli tužbu radi utvrđenja osporene tražbine osnovanom.*“

No, logično pitanje za stečajnog upravitelja glasi:

Kako stečajni vjerovnik može pokrenuti parnicu u kojoj bi tražio utvrđenje da postoji tražbina na naknadu parničnog troška?

Odgovor glasi: Nikako!

Naime, parnični trošak se može utvrđivati ili ostvarivati samo u parnici u kojoj je i nastao. Nije moguće pokrenuti parnicu u kojoj bi na bilo koji način predmet spora bio iznos parničnog troška iz neke treće parnice.

S obzirom da je stečajni upravitelj ujedno i odvjetnik, radi dokazivanja ove notorne pravne činjenice, za sada nije potrebno podastirati sudsku praksu. No, ako se potreba daljnje edukacije

o osnovama parničnog postupka pokaže potrebnom ili barem korisnom, STEČAJNI VJEROVNICI će podnijeti stečajnom upravitelju takvu sudsku praksu.

4. No, što ako je posrijedi samo „lapsus calami“, pa se stečajni upravitelj samo nes(p)retno izrazio, a ustvari misli pod pokretanjem postupka na prijedlog za nastavkom postupka, tj. parnica koje su prekinute zbog otvaranja stečaja nad ARENA TOWER d.o.o. u stečaju?

Odgovor na to pitanje jasno je naveden u zakonu, ovaj puta u čl. 215. st. 2. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), koji glasi kako slijedi:

Postupak koji je prekinut zbog razloga navedenog u članku 212. točki 5. ovoga Zakona, a vodi se o tražbini koja se prijavljuje u stečajnom postupku, sud će nastaviti po službenoj dužnosti i donijeti rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, ako tužitelj nije podnio prijedlog za nastavak parnice pod pretpostavkama propisanim zakonom kojim je uređen stečajni postupak, ili ako tužitelj nije prijavio tražbinu u stečajnom postupku, ili ako je tražbina priznata u stečajnom postupku, a ako je prekid postupka nastupio nakon donošenja prvostupanjske odluke, tim će rješenjem i ukinuti prvostupanjsku odluku.

Prekid postupka iz čl. 212. točka 5. ZPP sud utvrđuje kad nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

Dakle u slučaju takvog prekida parnice, postupak koji se vodi o tražbini koja se prijavljuje u stečajnom postupku sud nastavlja po službenoj dužnosti i donosi rješenje kojim se smatra da je **tužitelj** povukao tužbu, ako **tužitelj** nije podnio prijedlog za nastavak parnice itd.

No, u parnicama P-1101/2024 i P-1102/2024 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu STEČAJNI VJEROVNICI **su tuženici!**

Ponavlja se još jednom s molbom da stečajni upravitelj posebno obrati pozornost na termin TUŽENICI: **STEČAJNI VJEROVNICI SU TUŽENICI u parnicama posl. br. P-1101/2024 i P-1102/2024 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu!!!**

Dakle, STEČAJNI VJEROVNICI su **TUŽENICI** u parnicama posl. br. P-1101/2024 i P-1102/2024 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, u kojima je stečajni dužnik tužitelj i zbog toga STEČAJNI VJEROVNICI, kao tuženici, nisu ni dužni niti ovlašteni nastaviti ove parnice.

Zbog toga što nisu dužni, kao tuženici, predložiti nastavak predmetnih parnica protiv stečajnog dužnika, kao tužitelja, njihove tražbine radi naknade parničnog troška iz tih parnica, a koje su nastale do 08.11.2024., nisu prestale zbog toga što nisu pokrenuli/nastavili ove parnice.

5. Također, o tome postoji li ili ne postoji u stečaju prijavljena tražbina, a koja je u vrijeme otvaranja stečaja nad dužnikom predmetom spora u parničnom postupku, ne odlučuje stečajni sud nego parnični sud pred kojim se nastavlja ili ne nastavlja zbog otvaranja stečaja prekinuti

parnični postupak. Dakle, tek se pravomoćnom odlukom parničnog suda utvrđuje (ne)postojanje tražbine koja je prijavljena i osporena u stečaju.

S obzirom da ne postoji odluka Trgovačkog suda u Zagrebu iz parnice P-1101/2024 i P-1102/2024 o tražbinama radi naknade parničnog troška, koje su STEČAJNI VJEROVNICI prijavili stečajnom upravitelju u ovom postupku, to su posve neutemeljene tvrdnje stečajnog upravitelja da ove tražbine ne postoje i da bi time STEČAJNI VJEROVNICI prestali biti stečajnim vjerovnicima.

6. Nadalje, stečajni upravitelj ni u svom podnesku od 19.01.2026. nije dao nikakvu procjenu izgleda za uspjeh stečajnog dužnika u parnicama posl. br. P-1101/2024 i P-1102/2024.

Naime, u podnesku od 19.01.2026. stečajni upravitelj navodi (citat): „*dosadašnji punomoćnik je dao mišljenje o stanju sudskih postupaka u kojima je Dužnik stranka.*“

Predmetno „mišljenje“ odvjetnika Gorana Vujanića od 04.07.2025. glasi kako slijedi:

Za parnicu P-1101/2024:

„Budući da odluka u ovom postupku ovisi o činjenicama koje će sud utvrditi u postupku, teško je u ovoj fazi (održano je samo pripremno ročište) procijeniti mogućnost uspjeha u postupku.“

Za parnicu P-1102/2024:

„... teško je u ovoj fazi (nije održano niti pripremno ročište) procijeniti mogućnost uspjeha u postupku....“

Dakle, mišljenje je punomoćnika, koji je zastupao stečajnog dužnika kod pokretanja ovih parnica i sve dok one nisu prekinute, da ustvari nema mišljenje o izgledima stečajnog dužnika za uspjeh u sporu. Na takovo „mišljenje“ da nije moguće procijeniti mogućnost uspjeha u sporu u potpunosti se oslanja i „mišljenje“ stečajnog upravitelja.

Dakle, stečajni upravitelj predlaže skupštini vjerovnika donijeti odluku o preuzimanju ovih parnica, a ne daje osnovne informacije koje su potrebne da bi skupština vjerovnika donijela odluku, kao što su podaci na kojim činjenicama i pravnim osnovama se zasnivaju tužbe, koji su prigovori tuženika protiv tužbenih zahtjeva, kakva je procjena izgleda za uspjeh, kakva je procjena isplativosti vođenja takvih parnica i slične podatke na temelju kojih skupština može donijeti informiranu odluku.

Napominje se da je bjelodano da stečajni dužnik sigurno gubi barem jednu od dvije parnice koje je pokrenuo protiv STEČAJNIH VEROVNICA, jer su tužbeni zahtjevi iz ovih parnica međusobno logički i pravno kontradiktorni, a što je ujedno i stav bivšeg punomoćnika stečajnog dužnika. Na ovu okolnost upozorili su STEČAJNI VJEROVNICI u podnesku od 23.12.2025., no stečajnom upravitelju to očito nije bitna okolnost, za razliku od toga što smatra

bitnim spriječiti STEČAJNE VJEROVNIKE da primaju pismena u ovom stečajnom postupku putem e-komunikacije.

Zašto je stečajnom upravitelju fokus na opstrukciji STEČAJNIH VEROVNIKA, a ne na tome da stečajnim vjerovnicima čiju skupštinu zaziva pruži cjelovite informacije kako bi mogli donijeti kvalitetne odluke o preuzimanju parnica, može se samo spekulirati, no jasno je da time šteti ne samo stečajnim vjerovnicima, nego radi i sebi na štetu.

8. U prijedlogu iz podneska od 16.09.2025. stečajni upravitelj je predložio slijedeće:

„Također, u u slučaju da skupština donese odluku o preuzimanju parnica, upravitelj predlaže rezervacije u iznosu od 7 radnji uvećano za 3.000,00 EUR na ime pristojbe tuženika za odgovora na tužbu, pristojbe tužitelja na presudu i žalbe tužitelja protiv presude), ukupno 57.285,00 EUR

U slučaju da skupština donese odluku o preuzimanju parnica, upravitelj predlaže rezervacije u iznosu od 7 radnji uvećano za 3.000,00 EUR na ime pristojbe tuženika za odgovora na tužbu, pristojbe tužitelja na presudu i žalbe tužitelja protiv presude), ukupno 52.350,00 EUR.“

Pri tome, nije jasno iz ovog prijedloga stečajnog upravitelja, za koju parnicu predlaže rezervaciju iznosa od 57.285,00 EUR, a za koju predlaže rezervaciju iznosa od 52.350,00 EUR, obzirom je za obje parnice naveo da imaju isti poslovni broj P-1101/2024.

Iz podneska od 19.01.2026., odgovarajući na prigovore STEČAJNIH VJEROVNIKA da su predloženi iznosi rezervacija pretjerano niski, obzirom je riječ o znatno većim troškovima parničnog postupka, koji mogu teretiti stečajnu masu, stečajni upravitelj navodi u podnesku od 19.01.2026. (citat):

„- vrijednost slobodne imovine dužnika - nekretnina procijenjene vrijednosti 1.300.000,00 EUR je višestruko veća od predviđenih troškova rezervacije u slučaju preuzimanja postupka u tijeku - 104.635,00 EUR, konkretno vrijednosti procijenjene imovine Dužnika 12,4 puta od procijenjenog iznosa rezervacije

- po unovčenju nekretnine će biti izvršene rezervacije za troškove navedenih postupaka, prije podjele unovčenog stečajnim vjerovnicima, sve za slučaj da skupština vjerovnike donose odluke o preuzimanju postupaka u tijeku.“

9. Dakle, stečajni upravitelj ustvari računa na buduće prihode od prodaje nekretnine kao izvor za rezervacije naknade troškova obiju parnica. Kada će se ovi prihodi ostvariti i hoće li uopće, koja će biti njihova visina i hoće li to biti prije okončanja parnica, ako se iste preuzmu, to su sve buduće i neizvjesne okolnosti.

Dakle, stečajni upravitelj predlaže rezervaciju ukupnog iznosa od 104.635,00 EUR pod suspenzivnim uvjetom, ako se i kada se proda nekretnina koja je jedina imovina u stečajnoj masi.

Rezervacija pod suspenzivnim uvjetom ne predstavlja rezervaciju sredstava za slučaj ako nastane obveza stečajne mase koju stečajni upravitelj preuzme svojom pravnom radnjom, a koju u vrijeme njezina dospelja neće biti moguće ispuniti zbog toga što stečajna masa nije dostatna za njezino ispunjenje.

Stoga se predlaže da stečajni upravitelj zatraži od stečajnih vjerovnika da predjme u korist računa stečajnog dužnika minimalno iznos rezervacije koju predlaže od 104.635,00 EUR kao uvjet za preuzimanje parnica P-1101/2024 i P-1102/2024 koje su u prekidu pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

Ako se nekretnina stečajnog dužnika proda i to za iznos veći od iznosa rezervacija, tada se stečajnim vjerovnicima koji su predjмили potreban iznos rezervacija mogu iz stečajne mase vratiti iznosi uplaćene rezervacije, obzirom da bi ga naplaćeni iznos prodajne cijene mogao namiriti.

10. Pri tome STEČAJNI VJEROVNICI upozoravaju stečajnog upravitelja da su predvidivi parnični troškovi u parnicama P-1101/2024 i P-1102/2024 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu višestruko veći od iznosa koje predlaže kao rezervaciju za preuzimanje ovih sporova, a kako je obrazloženo podneskom STEČAJNIH VJEROVNIKA od 23.12.2025., pa za slučaj da skupština vjerovnika odluči preuzeti i nastaviti navedene parnice, a naknada parničnih troškova koja bi teretila stečajnu masu bude veća od iznosa rezervacija, koji stečajni upravitelj predlaže, STEČAJNI VJEROVNICI, kao tuženici u tim postupcima, a tada i kao vjerovnici stečajne mase potraživat će od stečajnog upravitelja osobno predmetnu razliku, koja nije u stečajnoj masi, odnosno rezervacijama, kao naknadu štete.

U Zagrebu, 9. veljače 2026.

Stečajni vjerovnici
PEMO BUSINESS ARENA d.o.o. i
LOVORKO MILOŠEVIĆ
po punomoćniku